

ΕΤΟΣ ΚΑ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ, 1891. ΑΡΙΘ. 288

Συνδρ. έτησ. έν 'Ελλάδι. Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΣ

Είς ούδένα, πλην των τακτικῶν ανταποκριτῶν, στίλλεται ἡ 'Εφημερίς των Παιδων ἄνευ προκληρωμῆς.

» » » 'Εκδοτικῆ φρ. 2.

'Εν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 26.

Ἡ ΕΚΚΟΛΑΨΙΣ ΤῶΝ ΜΥΡΜΗΚῶΝ.

Ἡ ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΟΥ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣ.

Αἱ διάφοροι μεταβολαὶ καὶ μεταμορφώσεις, διὰ τῶν ὁποίων διέρχεται τὸ ὄρνιθιον ἐντὸς τοῦ ὄσι, καὶ τὸ ζῶον ἐντὸς τῆς μήτρας τῆς μητρὸς του, ἐγένοντο ἀντικείμενον μεγάλης καὶ σπουδαίας μελέτης ὑπὸ τῶν φυσιολόγων καὶ ἐν γένει τῶν φυσιοδιφῶν, ἀλλ' ἔνεκα τοῦ ἀδυνατοῦ τοῦ νὰ παρακολουθήσῃ τις τὴν πορείαν τῆς ἐνεργείας τῆς φύσεως καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπὶ μαστοφόρων ζῶων, αἱ περὶ τούτου γνώσεις ἡμῶν ἦσαν περιορισμέναι, ἐσχάτως ὁμῶς ἡ ἐντομολογία καὶ ἰδίως ἡ σπουδὴ τῶν μυρμηκῶν ἀπεκάλυψαν εἰς ἡμᾶς πάσας τὰς μεταβολὰς καὶ μεταμορφώσεις τὰς γενομένας καθ' ἑκάστην ἐντὸς τῶν ὠν αὐτῶν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς ἐκκόλαψεως αὐτῶν.

Ἡ ἐκκόλαψις τῶν μυρμηκῶν.

Αἱ προκείμεναι εἰκόνες παριστάνουσιν ἔμβρυα μυρμηκῶν ἐντὸς τῶν ὠν αὐτῶν διερχόμενα διὰ τῶν μεταμορφώσεων των. Εὐρέθησαν δὲ αἱ μεταμορφώσεις αὗται ὅμοιαι μὲ τὰς γενομένας ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ἔμβρῳ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καθ' ὅσον αὗται εἶναι γνωσταὶ ἐκ τῶν γενομένων μέχρι τοῦδε παρατηρήσεων.

Ὁ Ἐλέφας εἶναι ἐν τῶν νοσημονεστάτων καὶ συγχρόνως χρησιμωτάτων τετραπόδων ἐν τῷ κόσμῳ. Οἱ γεωργοὶ μεταχειρίζονται αὐτὸν ὡς φορτηγὸν καὶ ὡς ἀροτριῶν κτήνος. Εἰς μεταφορὰν βαρέων πραγμάτων δὲν ἔχει ἀντίπαλον.

Μεταφέρει ὁλοκλήρους κορμούς δένδρων ἀπὸ τοῦ δάσους διὰ τῶν ἀκαταπονήτων ἀγῶνων του, λαμβάνει δὲ διὰ τῆς προβοσκίδος του μεγάλους ὄγκολίθους καὶ τοὺς μεταφέρει εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον των ἄνευ ἀνθρωπίνης βοήθειας. Βοηθεῖ δὲ εἰς τὴν κατασκευὴν δρόμων καὶ σιδηροδρόμων.

Εἰς Ἐλέφας ἐκτελεῖ ἐργασίαν γινομένην ἀπὸ 10-12 ἐντοπίους ἐργάτας. Εἰς τὴν κατὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἀβυσσηνίας Θεοδώρου ἐκστρατείας τῶν Ἀγγλῶν τὸ 1868, μετεφέρθησαν ἐκ Βομβάνης 44 Ἐλεφαντες ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μόνον δύο ὑποκόμων. Ἐκ τῶν 44 τούτων 5 ἀπέθανον εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐκστρατείας, οἱ δὲ λοιποὶ 39 ἀφοῦ ἐξετέλεσαν τὴν κοπιώδη μεταφορὰν τηλεβόλων καὶ πολεμοφοδίων διὰ χώρας ὀρεινῆς μετεφέρθησαν πάλιν ὑγιεῖς εἰς τὰς Ἰνδίας!

ΜΥΡΤΙΣ

Διήγημα τοῦ πρώτου αἵαντος μ. Χ.

(Ἰδε προηγούμενον φύλλον.)

— Ἄλλ' ἐπεθύμουν νὰ τοῦ θυσιάσω, νὰ τοῦ προσφέρω τὸ ἥμισυ ἢ καὶ ὀλόκληρον τὴν περιουσίαν μου.

Ὁ ὄρος οὗτος ἐφαίνετο πολὺ δύσκολος εἰς τὸν ἀγέρωχον φιλόσοφον, ἂν καὶ ὁ νοῦς του ἐθαμβούτο ὑπὸ τῆς ιδέας τοιοῦτου ἀγίου καὶ ἀκείρου Θεοῦ.

— Ἐπεθύμουν νὰ τοῦ κάμω καὶ ἐγὼ ἓν δῶρον, μίαν θυσίαν ἐκ μέρους μου, εἶπεν· ἕως τῶρα δὲν ἐδέχθην ποτὲ εὐλογίαν ἐκ μέρους τῶν θεῶν χωρὶς νὰ τοὺς κάμω ἀνταπόδοσιν διὰ θυσιῶν.

— Τοῦτο ὅμως εἶναι ἀδύνατον, ἀπεκρίθη ὁ Διονύσιος. Τὴν σωτηρίαν πρέπει νὰ δεχθῆς δωρεάν, ὅπως τὴν δέχεται καὶ ἡ μικρὰ σου δούλη Μύρτις, ἄνευ ἀργυρίου καὶ ἄνευ τιμήματος. Ὁ Θεὸς χαρίζει βασιλικῶς, καὶ θὰ ἦτο ἡ ἐσχάτη προσβολὴ νὰ προσφέρῃ τις πληρωμὴν εἰς ἓνα βασιλέα ἀντὶ δώρου τινός.

— Ἐχεις δίκαιον ἀπήντησεν ὁ φιλόσοφος μετὰ τινὰ σιωπῆν, ὅσον δὲ καὶ ἂν μοι εἶναι δύσκολον νὰ παραδεχθῶ τοὺς ὄρους, χαίρω ἐν τούτοις νὰ μάθω τὰ περὶ τῆς σωτηρίας ταύτης.

— Θὰ χαρῆς δὲ ἐτι περισσότερον ἅμα τὴν δεχθῆς, ἀπεκρίθη ὁ Διονύσιος, ἐγειρόμενος· ἀλλ' εἶσαι τῶρα κουρασμένος, καὶ ἂν μοι ἐπιτρέψῃς, ὡς ἀναχωρήσω· ἔρχομαι δὲ αὐριον πάλιν, ἂν θέλῃς.

— Δὲν εἶμαι κουρασμένος, ἀλλὰ θέλω νὰ σκεφθῶ κατὰ μόνας περὶ τῆς θαυμαστῆς ταύτης εἰδήσεως, ἣν μοι μετέδωκες. Ἐλθέ ὅμως, σὲ παρακαλῶ, αὐριον πάλιν.

Διερχόμενος τὸν ἀντιθάλαμον ὁ Διονύσιος, ἀπήντησε πάλιν τὰς δύο κυρίας, αἵτινες τὸν ἐχαιρέτησαν ἀπλῶς ἐν σιωπῇ, οὐδὲ τὸν προσεκάλεσαν νὰ ἐπανέλθῃ τὴν ἐπαύριον.

Ὁ σεβάσμιος ὅμως γέρον· δὲν ἠθέλησε νὰ λάβῃ τὴν ψυχρότητα ταύτην ὑπ' ὄψιν, προκειμένου περὶ ψυχῆς ἀγωνιώσης ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ θανάτου καὶ διφώσης τὴν γνῶσιν τῆς αἰωνίου ζωῆς. Διὰ τοῦτο τὴν ἐπιούσαν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φιλοσόφου καὶ ἡ Μύρτις, ἥτις τὸν συνήτησεν ἐν τῇ αὐλῇ, τὸν εἰσήγαγε κατ' εὐθείαν εἰς τὸν θάλαμον τοῦ ἀσθενοῦς.

Ὁ Βεργίνιος τὸν ἀνέμενε καὶ τὸν ἐχαιρέτησε μὲ εὐχαρίστησιν. « Ἐφερὲς καὶ τὸ σύγγραμμα, περὶ οὗ μοι ἀνέφερες χθές; ἠρώτησεν ἀμέσως.

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ Διονύσιος, ἐξάγων μεμβράνην ἐκ τοῦ κόλπου του. Ἴδου ἡ μαρτυρία ἐνός, ὅστις συνέζησε μετὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ

Χριστοῦ, ὅταν ἦτο ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ εἶδεν ὅλα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Καὶ ἤρχισε νὰ τοῦ ἀναγινώσκῃ τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, παρενθέτων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ παρατηρήσεις καὶ ἐξηγήσεις ἰδικάς του.

Ὅταν ἐτελείωσε, ὁ Βεργίνιος ἐγερθεὶς ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνός του εἶπε, « Τῶρα ὀφείλω νὰ πιστεύσω καὶ νὰ παραδεχθῶ « τὸν Σωτῆρα τούτου », ἀλλ' ἄραγε θὰ με δεχθῇ Αὐτός, καὶ θὰ μοι εἶπῃ, ὅπως εἶπεν εἰς τὸν ληστὴν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, « Σήμερον θὰ ἦσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ; »

— Βεβαίως, εἶναι ἔτοιμος καὶ πρόθυμος νὰ σὲ δεχθῇ, καὶ ἐπιθυμῶ μάλιστα νὰ συμφιλιωθῆς μετ' Αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Διονύσιος.

— ὦ, πόσον θαυμαστὴ εἶναι ἡ ἀγάπη Του! Εἶθε νὰ ἠδυνάμην νὰ ζῆσω ὅπως εἶπα εἰς τοὺς φίλους μου τὰ περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Σωτῆρος τούτου! Ἄλλὰ δυστυχῶς ἡ σκιά τοῦ θανάτου εἶναι ἤδη ἐπ' ἐμέ· εἶπέ ὅμως γενικῶς εἰς ὄλους ὅτι ἀποθνήσκω ὡς ὀπαδὸς τοῦ Χριστοῦ — ὅτι οἱ θεοὶ τῆς Ῥώμης καὶ ἡ φιλοσοφία τῶν Ἀθηναίων δὲν ἠδύνατο νὰ μοι δώσουν τὴν ψυχικὴν ἀνάπαυσιν, ἣν ἐζητοῦν. Θα τὸ εἶπω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν οἰκογένειάν μου. Προσευχῆθητι εἰς τὸν Θεόν μας ὑπὲρ τῶν τέκνων μου, ἵνα καὶ αὐτὰ γείνωσι μέτοχοι τῆς σωτηρίας ταύτης!

Ταῦτα εἰπὼν ὁ ἀσθενὴς κατεκλίθη πάλιν ἐξηνητλημένος, οὐδὲ ἠδύνατο νὰ προφέρῃ λέξιν πλέον, ὁ δὲ Διονύσιος, βλέπων τὸ ὄψρὸν ἐκείνο πρόσωπον, ἐπίεσθη ὅτι ἡ ἀτελείωτος ἡμέρα τῆς αἰωνίου ζωῆς δὲν ἠθέλε βραδύνει νὰ ἀνατείλῃ ἐπὶ τῆς ψυχῆς, ἥτις ἐπὶ γῆς εἶχε τόσα ἔτη ζητήσῃ τὴν ἀλήθειαν εἰς μάτην. Γονυπετήσας λοιπὸν παρὰ τὴν κλίνην ἐδεήθη πρὸς τὸν Θεόν ὑπὲρ τοῦ ἀγωνιῶντος, ἔπειτα δὲ ἀσπασθεὶς τὸν νεόν του ἀδελφὸν ἐν Χριστῷ ἀπῆλλθε.

— Εἶμαι πολὺ κουρασμένος, θέλω ἀνάπαυσιν — ἀνάπαυσιν, ἐψυθίρισεν ὁ ἀσθενὴς, κλείων τοὺς ὀφθαλμούς, καθὼς ἐξῆρχετο τοῦ δωματίου ὁ Διονύσιος.

Διερχόμενον τὴν αὐλὴν, τὸν παρετήρουν μετὰ περιεργίας οἱ δούλοι, ἀποροῦντες τί νὰ ἤθελεν ὁ κύριός των μετὰ τὸν Ναζωραῖον τούτον, διότι τινὲς τὸν ἀνεγνώρισαν.

Δὲν συνήτησεν ὅμως οὔτε τὴν Κορνηλίαν, οὔτε τὴν Βαλερίαν, οὐδὲ καὶ ἰδὼν τὴν Μύρτιν παρὰ τὴν θύραν, τὴν παρηγγεῖλε νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν κυρίαν τῆς, ὅτι ὁ ἰδρὼς τοῦ θανάτου ἦτο ἤδη ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ πατρός καὶ συζύγου, καὶ νὰ σπεύσουν εἰς τὸ δωμάτιόν του.

Ἡ Κορνηλία ἐδραμεν ἀμέσως εἰς τὴν κλίνην τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς συζύγου, διότι δὲν εἶχε ὑποπτευθῆ ὅτι ὁ θάνατος ἦτο τόσο ἐγγύς. Ἐκείνος

συνήλθεν ὀλίγον ὅτε τὸν ἐπλησίασεν αὐτῆ, καὶ μεῖδιμα ἤρεμον ἀνέλαμψεν ἐπὶ τοῦ ὄχρου τοῦ προσώπου.

— Τὸ σκότος παρήλθεν, ἐψυθίρισεν, εἰς τὸ οὐς τῆς σύζυγου του, ἥτις ἔκυψε νὰ τὸν φιλήσῃ — καὶ εὖρον ἐπὶ τέλους τὸ φῶς! Θὰ σέ περιμένω εἰς τὸν παράδεισον τοῦ φωτός! καὶ ἡ ψυχὴ του ἀπῆλθεν εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ, τὸν ὅποιον εἶχε τόσα ἔτη ζητήσῃ καὶ μόνον ἐσχάτως γνωρίσει!

ΚΕΦ. Κ'.

Ἡ ἑβδομάς τῶν Κρονίων δὲν εἶχεν ἀκόμη παρῆλθει ὅτε κλάδος κυπαρίσσου κείμενος ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τῆς ἐξω θύρας τῆς οἰκίας, εἰδοποιεῖ τοὺς διαβαίνοντας ὅτι ὁ Βιργίνιος 'Ρούφος δὲν ἦτο πλέον ἐν τῇ ζωῇ.

Ὁ Διονύσιος ἐπανῆλθε τὴν ἐπομένην, καὶ ἐζήτησε τὴν ἀδείαν νὰ ἴδῃ τὸ λείψανον τοῦ μεταστάτος, ἐλπίζων ὅτι συγχρόνως ἴσως ἴδῃ τὴν σύζυγον ἢ τὴν θυγατέρα καὶ μάθῃ τὰ μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του συμβάντα. Ἡ ἀδεία τῷ ἐδόθη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτώνα, ὅπου ὁ νεκρὸς ἔκειτο βυλσαμωμένος με πολυτιμώτατα μῦρα, ἐπὶ κλίνης ἐξ ἐλαφαντόδοτος καὶ ἐνδεδυμένος πολυτελεστάτην χλαμίδα.

Ὁ γέρον 'Αρεοπαγίτης ἐλυπήθη μὴ εὖρῶν τὴν Κορνηλίαν ἢ τὴν Βαλερίαν παρὰ τὸν νεκρὸν, διότι ἐπιθύμει νὰ τοῖς ἀποτείνῃ λόγους τινὰς παραμυθίας, οὓς μόνος ὁ χριστιανὸς δύναται νὰ ἀποτείνῃ. Ἐγνώριζεν ὅτι αἱ δύο αὗται γυναῖκες ἰθρῆνον ἄνευ ἐλπίδος, διότι εἰς αὐτάς τὰ πέραν τοῦ τάφου ἦσαν εἰσέτι σκοτεινὸν μυστήριον. Ὅθεν θέσας τὸν ἐξ ἀμαράντων στέφανον, δν εἶχε φέρει, ἐπὶ τοῦ νεκροῦ καὶ ἀσπασθεῖς τὸ μέτωπόν του, ἠναγκάσθη νὰ ἀπέλθῃ χωρὶς νὰ ἴδῃ τινὰ ἐκ τῶν δούλων.

Ἡ κηδεία ὠρίσθη νὰ λάθῃ χώραν ὀλίγον πρὸ τῆς δόσεως τοῦ ἡλίου, διότι οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, μετὰ τὴν ποιητικὴν τὴν φαντασίαν ἐτέλουν τὰς κηδείας εἰς ὠρας συμβολικῶς παριστώσας τὰς ἡλικίας τῶν τεθνεώτων. Οὕτω λοιπὸν ἡ Κορνηλία, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὴν προχωρημένην ἡλικίαν τοῦ Βιργίνιου, ἠθέλησεν ὅπως αἱ τελευταῖαι ἀκτίνες τοῦ ἡλίου λάμψωσιν ἐπὶ τῆς νεκρικῆς του πυρᾶς.

Μετὰ μεσημβρίαν λοιπὸν, καθ' ἣν ὥραν πληθὺς πολὺ εὕρισκετο εἰς τὰς δόλους, οἱ μουσικοὶ καὶ θρηνηδοὶ ἐξῆλθον τῆς πύλης τῆς οἰκίας, παίζοντες καὶ ᾄδοντες πένθιμον ἦχον, ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ ὁποίου πάντες ἐσιώπων. Μετ' αὐτοὺς ἐξῆλθε φέρετρον κεκαλυμένον διὰ πενθίμου χλαμίδος πρὸ

αὐτοῦ ἐφέροντο τὰ ἀγάλματα τοῦ τε τεθνεώτος καὶ τῶν προγόνων του, εἶποντο δὲ ἡ σύζυγος καὶ ἡ θυγάτηρ μετὰ λελυμένην κόμην, καὶ κύπτουσαι τὴν κεφαλὴν, ἄφωσι, πενθοῦσαι μετὰ πένθος, τοῦ ὁποίου τὴν σήμερον δὲν ἔχομεν ἰδέαν, ἀφοῦ ἡμεῖς ἔχομεν τὴν ἐλπίδα τοῦ νὰ ἐπανεύρωμεν τοὺς φίλους μας καὶ πέραν τοῦ τάφου.

Ἀκολουθεῖ

ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΕΝΝΕΑ.

Οἱ ἀριθμοὶ ἐννέα εἶναι τόσον περιέργοι, εἶπεν μίαν ἡμέραν ὁ Νικόλαος ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ σχολείου. Ἀποτυγχάνω πάντοτε εἰς αὐτούς. Νομίζεις, μήτηρ, ὅτι δύνασαι νὰ με βοηθήσῃς εἰς τοῦτο;

Θὰ προσπαθῆσω, — εἶπεν ἡ μήτηρ του νὰ πράξω τοῦτο μετὰ τὸ δεῖπνον. Ἄλλ' ἰδοῦ ἔρχονται ἡ Νέλλη, ὁ Γεώργιος καὶ ὁ Ραφαῆλος.

Μετὰ τὸ δεῖπνον ἡ μήτηρ τοῦ Νικολάου ἔστησεν εἰς τὸ μέσον ἓνα μακρὸν πίνακα, εἰς τὸν ὁποῖον ἔγραψεν ἡ ἰδία τὰ ἐξῆς —

$$1 \times 9 = 9$$

$$2 \times 9 = 18$$

$$3 \times 9 = 27$$

$$4 \times 9 = 36$$

$$5 \times 9 = 45$$

$$6 \times 9 = 54$$

$$7 \times 9 = 63$$

$$8 \times 9 = 72$$

$$9 \times 9 = 81$$

$$10 \times 9 = 90$$

Ἐἶπε δ' εἰς τὰ παιδιά νὰ κυττάξουν ὅλα εἰς τὸν πίνακα προσεκτικῶς, ἀλλὰ μὴ ὀμιλήσουν. Ἴσως μερικὰ ἀπὸ σὰς ἀνακαλύψουν κάτι τι περιέργον. Σὰς δίδω πρὸς τοῦτο νέντε λεπτῶν προθεσμίαν.

Πρῶτος ὁ Νικόλαος ἀνεκάλυψε κάτι τι καὶ ἔπεθύμει νὰ τὸ ἀνακοινώσῃ. Ὅθεν ἐσήκωσε τὴν χεῖρά του, ζητῶν διὰ τοῦτου τὴν ἀδείαν νὰ ὀμιλήσῃ.

Τὶ ἀνεκάλυψες, Νικόλαε; εἶπεν ἡ μήτηρ του. Ἀνεκάλυψα, εἶπεν ὅτι ἐὰν ἐκ τῶν ἄνω ἀρχίσης νὰ ἀριθμῆς τὰς δεκάδας, καὶ ἐκ τῶν κάτω τὰς μονάδας τοῦ γινομένου τῶν 1×10 θὰ εὕρῃς τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, 9.

Ὅχι μόνον τοῦτο, προσέθεσεν ἡ μήτηρ, ἀλλὰ καὶ ἐὰν προσθέσῃς τὰς μονάδας καὶ δεκάδας ἐκάστου ἀριθμοῦ κατὰ σειράν πάλιν θὰ εὕρῃς τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν 9. Πόσον περιέργοι οἱ ἀριθμοὶ ἐννέα! ἔκραζαν ὅλα ὁμοῦ τὰ παιδιά.

Τῷ ὄντι, εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ Νικολάου, καὶ ἐλπίζω νὰ ἐνθυμηθῆτε ὅλα τὰς ποικιλίας ταύτας ἰδιότητάς των.

ΑΓΑΛΜΑ ΠΑΡΙΣΤΑΝΟΝ ΤΟΝ ΒΟΥΔΑΝ.

Ὁ Βούδας παρίσταται ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν του, οἵτινες ἀριθμοῦνται εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια, ὑπὸ διαφόρους μορφάς. Ἡ συνηθεστερα ὁμως εἶναι ἡ παριστανομένη ἐν τῇ προκειμένη εἰκόνι, καθήμενον σταυροποδίτη, καὶ ἔχοντα τὰς χεῖρας εἰς τὴν θέσιν καὶ σχῆμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτίθενται εἰς τὴν εἰκόνα ταύτην.

Ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλῆς φέρει κεφαλῶσμον ἢ σκούφιαν ἐξ ἀδαμάντων, αἱ ἄκραι τῆς ὁποίας κατέρχονται κάτωθεν τῶν ἰσθμῶν ἐπὶ δὲ τῶν ὤμων, τοῦ στήθους καὶ τῶν βραχιόνων λεπτόν μεταξωτὸν ὕφανσμα πολυτέχον, ἢ ἐκφρασις τοῦ προσώπου του ὁμως εἶναι βλακώδης.

Ἐμπροθέν του κείνται

δύο γάστραι φέρουσαι λωτόν, τὸ ἀγαπτόν του φυτόν, ἐντὸς τοῦ ἀνθους τοῦ ὁποίου ὄχι σπανίως παρίσταται καθήμενος. Εἰς τὰ παρελθόντα φύλλα τῆς Ἐφῆμ. τῶν Παιδῶν οἱ ἀναγνώσται αὐτῆς εὐρίσκουσι πολλὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν Βούδαν καὶ τὴν θρησκείαν του, καὶ εἰς αὐτὰ παρπέμπονται οἱ νέοι συνδρομηταί.

= Ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς (11 Ὀβριου) συνέπεσε μὲ τὴν Κυριακὴν, ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Πανδημοκρατικοῦ Συνεδρίου παρεκάλεσε τοὺς ἱεροκέρυκας τῶν διαφόρων ἐκκλησιῶν νὰ λάβωσιν ὡς θέμα τοῦ λόγου των τὸ

ἑδάφιον τοῦ θεοῦ κεφαλαίου τοῦ Λευιτικῆς, νὰ ἀμφιλύσουσιν δὲ περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς παρελθόντων παρόντων καὶ μελλόντων ἐπὶ τὸν κόσμον.

= Αἱ δημοσίου δαπάναι τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τὸ μὲν 1790 ἦσαν 10,000,000 φρ., 50 ἔτη ὑστερότερον ἀνῆλθον εἰς 120 ἑκατομμ. καὶ τῶρα ἀνέρχονται εἰς 1,525,000,000 !!

= Ἀμερικανὸς τις ἱεραπόστολος ἐν Κίνα υπολογίζει ὅτι περὶ τὰς 200 χιλιάδ. κορυσίων θανα-

τόνονται κατ' ἔτος ἐν Κίνα ὑπ' αὐτῶν τῶν γονέων των, διὰ νὰ τὰ ξεφορτωθοῦν.

— Ὅστις θέλη νὰ πράττη καλόν, εἰπέ τις ἀρχαῖος φιλόσοφος, πρέπει νὰ ἔχη ἢ φίλον πιστόν νὰ τὸν διδάσκη, καὶ εἶναι ἀληθέστατον! ἢ ἔχθρον τινα ἄγρυνον νὰ ἐὼν διορθῶνῃ!

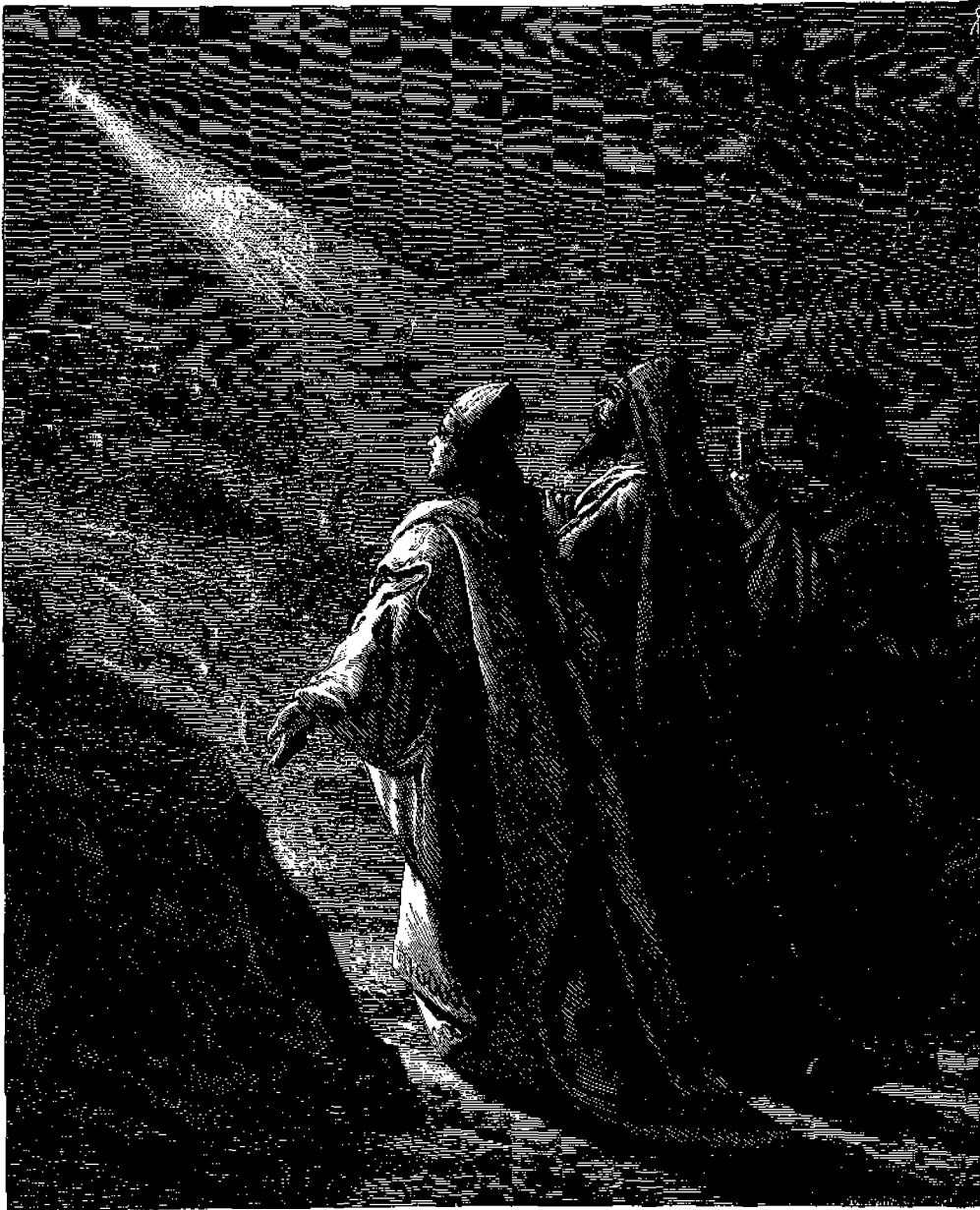

Ἄγαλμα παριστάνον τὸν Βούδαν.

Ο ΑΣΤΗΡ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ.

Ὁ Ἄστηρ, ὅστις ἐφάνη εἰς τὴν Ἀνατολὴν κατὰ τὴν γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκέκμητο τρεῖς

κόσμον. Διὰ τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἀπεκάλυψεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν υπερβαύμαστον ἀγάπην τοῦ Πατρὸς διὰ τοὺς ταλαιπώρους ἁμαρτωλοὺς. « Ἐνταῦθα εἶναι ἡ ἀγάπη — οὐχὶ ὅτι ἡμεῖς πρῶτον ἠγαπήσαμεν αὐτόν, ἀλλ' αὐτὸς πρῶτος μᾶς ἠγάπησε καὶ ἔδωκε τὸν Υἱόν

Ὁ Ἄστηρ ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

χαρακτηριστικὰς ιδιότητας. — Ἀπεκάλυπτεν, ὡ δ ἦ γει καὶ ἐχαροποίηι. Ἀπεκάλυψεν εἰς τοὺς Μάγους τὴν γέννησιν τοῦ Μεσσία — τοὺς ὠδήγησεν εἰς τὸν τόπον, ἐνθα ἐγεννήθη καὶ τοὺς ἐχαροποίησεν, ὅτε ἐστάθη εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἦτο ὁ Χριστός.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἶναι τὸ μέγα φῶς, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν

αὐτοῦ τὸν Μονογενῆ διὰ νὰ γείνη ἐφιλέως ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ κόσμου. Μεγαλειτέραν ταύτης ἀγάπης οὐδεὶς δύναται νὰ ἔχη, ἵνα τις θυσιάσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν φίλων του, ἀλλ' ὁ Χριστός ἐθυσιάσθη ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν του.

Ὁ Ἄστηρ, τὸν ὁποῖον οἱ Μάγοι εἶδον ἐν τῇ Ἀνατολῇ, δὲν ἦτο ἐκ τῶν κοινῶν Ἀστέρων, ἀλλὰ παρεῖχε θέαμα ἐξαιρετικόν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπέ-

συρε πρὸς ἑαυτὸν τὴν περιέργειαν αὐτῶν. Ὅτι δὲ ἔκαμε τότε ὁ Ἄσθη καὶ ὠδήγησε τοὺς Μάγους εἰς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τὸ αὐτὸ πράττει αὐτὸς ὁ Χριστὸς σήμερον διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ. Αὐτὸς κράζει πρὸς πάντας, «Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ὁ ἀκολουθῶν ἐμὲ δὲν θέλει περιπατῆσαι ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλὰ θὰ ἔχη τὸ φῶς τῆς ζωῆς.» Ὁ Χριστὸς ὁδηγεῖ ἡμᾶς πρὸς τὸν Πατέρα διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ, διότι γνωρίζει πόσον ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος εἶναι ὁ Πατὴρ του πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

Πᾶσα ἁμαρτία ἀπομακρύνει τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ Πατρὸς. Ἡ ἁμαρτία παρωδήγησε τὸν Ἄδᾶμ καὶ τὴν Ἐβάν ἐν τῇ Παραδείσῳ τῆς Ἐδέμ, καὶ παρωδήγει ἔκτοτε μυριάδας πρὸς ἴδιαν τῶν κατὰ στροφῆν.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων λαμπρῶν σκέψεων, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ διεγείρῃ ἐν ἡμῖν ἡ ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων, ἡ ἰδέα τοῦ ὁδηγεῖν ἔστω μία τούτων. Οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν γνωρίζει τί τὸ νέον ἔτος ἔχει ἐν αὐτόν, ἀλλὰ μὲ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Φωτὸς τῆς ζωῆς, καὶ τὸν Χριστὸν ἀκολουθοῦντες δὲν θέλομεν περιπατῆσαι ἐν τῇ σκοτίᾳ. Ὁ καλὸς δ' οὗτος ὁδηγὸς μᾶς θέλει μᾶς φέρει ἐπὶ τέλους εἰς τὴν πόλιν, ἣτις δὲν ἔχει χρεῖαν τοῦ Ἡλίου, οὐδὲ τῆς σεληνῆς, διὰ νὰ φέγγωσιν εἰς αὐτήν, διότι ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ φωτίζει αὐτήν καὶ τὸ Ἄρνιον εἶναι ὁ λύχνος αὐτῆς.

Ὁ συντάκτης τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων εὐχεται εἰς πάντας τοὺς μικροὺς αὐτῆς συνδρομητὰς νὰ διέλθωσι τὰ Χριστουγεννα ἐν ὑγείᾳ καὶ χαρᾷ, εὐγνωμονοῦντες τὸν Οὐράνιον αὐτῶν Πατέρα ὅτι τοὺς διεφύλαξε καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀπὸ πολλὰ κακά, δυνάμει καὶ βλάψωσι τὴν ὑγείαν καὶ νὰ κόψωσι τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τῶν, καὶ μάλιστα διὰ τὸ δῶρον τοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ μᾶς ὁδήγῃ ἀπὸ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ποιῆς τῆς ἁμαρτίας.

Με τὸ παρὸν ἔτος ἡ Ἐφ. τῶν Παίδων κλείει τὴν πρώτην εικοσιπενταετηρίδα της. Εἶναι τὸ πρῶτον εικονογραφημένον περιοδικόν, τὸ ὁποῖον ἤρξατο νὰ δημοσιεῖται ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ, καὶ ἐξακολουθεῖ κατέχουσα εἰσέτι τὴν πρώτην θέσιν οὐ μόνον ὡς πρὸς τὸ ἐξαιρετὸν τῶν εἰκότων, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὸ κατὰλληλον καὶ χρησιμὸν καὶ διδακτικόν τῆς ὕλης οὐ μόνον εἰς παιδία, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶντὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας.

Τὰ παρελθόντα 25 ἔτη ἀποτελοῦσι δύο τόμους ἀρκετὰ ὀγκώδεις ἀληθοῦς ἐγκυκλοπαιδείας καταλλήλου νὰ εὐρίσκηται εἰς τὴν κατοχὴν πάσης οἰκογενείας.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΙΝΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΘΩΝ.

— Ἐσχάτως ἀνεκαλύφθη θαυμαστὸν ἄνθος εἰς τὸν ἰσθμὸν τοῦ Τιχουεκτεπέκ ἐν Μεξικῷ. Ἡ κυρία ιδιότης του εἶναι ὅτι ἀλλάζει τὸ χρῶμα του διαρκούσης τῆς ἡμέρας. Τὴν πρωΐαν εἶναι λευκόν, τὴν μεσημέριαν γίνεται ἐρυθρόν, καὶ τὴν νύκτα μεταβάλλεται εἰς κυανοῦν.

Τὸ ἐρυθρόν, λευκόν καὶ κυανοῦν τοῦτο ἄνθος εἶναι τὸ προϊόν δένδρου φουμένου ἐντὸς τῶν τροπικῶν καὶ μόνον κατὰ μεσημέριαν ἐκπέμπει τὴν εὐωδίαν του.

— Ἐτερον ἄνθος ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν Νότιον

Ἀφρικὴν, τὸ ὁποῖον εἶναι ἄρατὸν μόνον βταν ὁ ἄνεμος φυσᾷ. Ὁ θάμνος, ὅστις παράγει τὸ ἄνθος τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν φραγκοσυκιῶν καὶ εἶναι περὶ τοὺς τρεῖς πόδας ὑψηλός. Ὁ κορμὸς του εἶναι κεκαλυμμένος ἀπὸ κόμβους ὡς τὰς δερματελαίας, βταν ὁ καιρὸς ἦναι γαλήνιος. Οἱ κόμβοι ὁμοῦ οὔτοι εἰς τὴν παραμικρὰν κίνησιν τοῦ ἀέρος ἀνοίγουσιν εἰς ἄνθη μεγάλα, λευκοῦ κίτρινωποῦ χρώματος, τὰ ὁποῖα κλείουσι καὶ φαίνονται ὡς νεκρά, εὐθὺς ἀφοῦ ὁ ἄνεμος καταπαύσῃ.

— Νέον προσέτι ἄρωμα ἤρξατο νὰ κατασκευάζεται εἰς ἰσχάτως ἀπὸ κρίνον τινα φύομενον εἰς τὰ ἄλση τῆς Ἀφρικῆς. Ὁ κ. Στάνλεϋ εὗρεν αὐτόν καὶ ἔφερε μεθ' αὐτοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην μεγάλην στάμναν πλήρη πετάλλων τοῦ νέου τούτου ἄνθους. Ὁ κ. Στάνλεϋ λέγει ὅτι οἱ ἐντόπιοι καλοῦσιν αὐτὸ Κόνογγ, οἱ δὲ βοτανικοὶ Ἄσπιαρ εὐωδιστάτην. Ὅσοι ὠσφράνθησαν τὸ θαυμάσιον τοῦτο ἄρωμα λέγουσιν ὅτι εἶναι μίγμα Ἰασαμίου, λίλακ, κρίνου τῆς πεδιάδος καὶ βόδου καὶ ὅτι εἶναι λίαν μεθυστικόν.

— Τὸ μικρότατον ἄνθοφόρον φυτὸν εἶναι ἡ Οὐόφλια ἢ Μικροσκοπική, ἣτις εἶναι αὐτόχθων τῶν Ἰνδιῶν. Εἶναι μικροσκοπικόν τὸ φυτὸν τοῦτο κατὰ τὸ μέγεθος, στερεῖται δὲ κορμοῦ καὶ ριζῶν, ξεχωριστῶν, ἀλλὰ τὰ δύο ταῦτα, κορμὸς καὶ ρίζαι, ἀποτελοῦν ἐν φύλλωμα. Δύο εἶδη τοῦ γένους τούτου εὐρέθησαν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς: τὸ ἐν, ἡ Οὐόφλια Κολομβιὰνα εἶναι 1/23 τοῦ δακτύλου, τὸ ἄλλο Οὐόφλια ἢ Βραζιλιανὴ εἶναι ὀλίγον μικροτέρα.

— Ἐτερον περιέργον ἄνθος φέρει ὄνομα Φυσίανθις ἢ Λευκή. Τὸ ἄνθος τοῦτο φέρει πέντεζεύγη σιαγόνων, αἱ ὁποῖα κλείουσι καὶ συγκρατοῦν σφιγκτὰ τὴν προβοσκίδα οἰσζοῦποτε πεταλοῦδας, ἡ ὁποῖα ἤθελε τολμήσει νὰ τὴν χῶσῃ εἰς τὸ ἄνθος τοῦτο χάριν τοῦ νέκταρος αὐτοῦ, κρατοῦν δὲ τὴν πεταλοῦδαν προσηλωμένην ἐκεῖ, ἕως οὗ ἀποθάνει τῆς πεινῆς. Τὸ φυτὸν ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Ἀσκληπιαδῶν, καλλιεργεῖται δὲ εἰς τοὺς κήπους ἐνεκα τῆς ὠραιότητός του καὶ τῶν λευκῶν καὶ εὐωδῶν ἀνθίων του.

— Ὁφέλιμος νόθεος εἰς τοὺς συχναζόντας εἰς συμ-προσευχάς. Διὰ νὰ κατασταθῇ συνάθροισις τις πρὸς συμ-προσευχὴν ὀφέλιμος ἀνάγκη ἕκαστος νὰ ἔρχεται ἐνωρὶς— νὰ κάθηται εἰς τὰ ἐμπροσθινὰ καθίσματα— νὰ λαμβάνη μέρος εἰς αὐτήν— νὰ ἦναι βραχύλογος— νὰ προσεύχηται πρὶν ἔλθῃ εἰς τῆς συνάθροισιν— νὰ προσεύχηται ἐν ᾧ εἶναι εἰς τὴν συνάθροισιν— νὰ προσεύχηται μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς συναθροίσαις καὶ νὰ ἀναμένῃ εὐλογίαν.

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΖΕΥΣ.

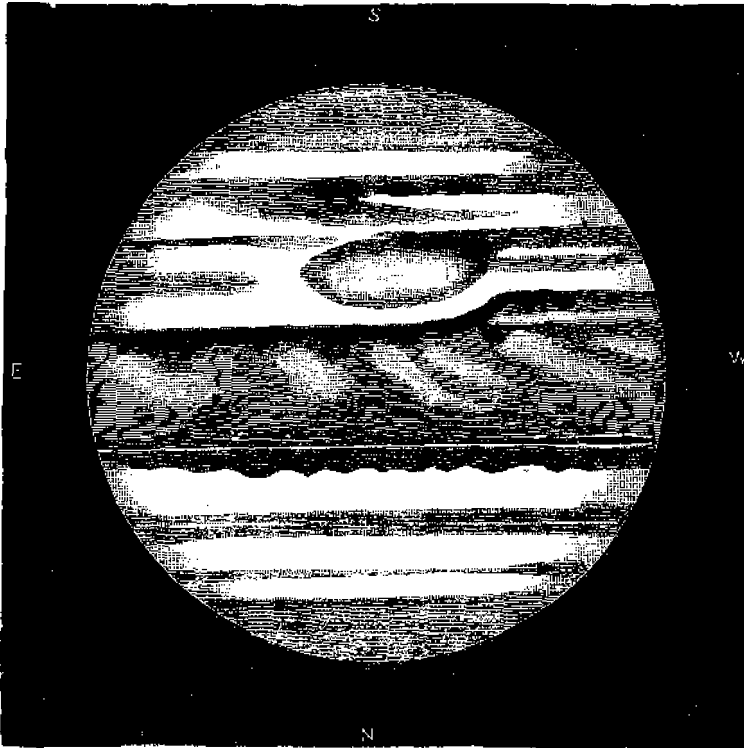
Ο πλανήτης Ζεύς είναι ο πέμπτος κατά σειράν από το ἥλιον πλανήτης, απέχει δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ ἥλιου 591 ἀπὸ δὲ τῆς Γῆς 500 ἑκατ. μιλ.

Ὡς πρὸς τὸν ὄγκον εἶναι μεγαλύτερος τῆς γῆς, καὶ ὅμως ἡ περί τὸν ἄξονα περιστροφή του δὲ γίνεται εἰς δέκα μόνον ἡμέρας, ἡ κίνησις περὶ τὸν ἄξονά του ἐπομένως εἶναι δύο καὶ ἡμίσειαν φορές μεγαλύτερα τῆς περὶ τὸν ἄξονα κινήσεως τῆς ἡμέρας πῆγ, ἤτις κινεῖται 500 ὁ ἄρθας κατὰ πᾶν δευτερόλεπτον.

Ὁ Πλανήτης Ζεύς ἐκκαλαι ὁ π ἦ ρ ξ ε ν ἀντικείμενον ἰδιαίτερας σπονδῆς ἀπὸ μέρος τῶν ἀστρονόμων, καὶ τινὲς μὲν τούτων ἐθεώρουν αὐτὸν ὡς εἰσέτι σῶμα αὐτόφωτον, τὰς δὲ ταινίας τὰς παρατηρουμένας ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του, ἰδίως τὴν κατὰ τὸν Ἰσημερινὸν αὐτοῦ πλατείαν, ὡς ἀποτελουμένας ἐξ ὕλης πυρι-

φλεγοῦς εἰς ἀεροειδῆ κατάστασιν, ἄλλοι δὲ ἐξ ἀμῶν ἰδατωδῶν λίαν συμπυκνωμένων.

Πρὸ τινῶν ἐτῶν παρατηρήθη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του μεγάλη τις ἐρ ο υ θ ρ α κ η λ ῖ ς. Εἰς τὴν ἐμφάνισιν δ' αὐτῆς κατ' ἀρχὰς δὲν ἐδόθη μεγάλη σημασία. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ κηλὶς αὕτη σὺν τῷ χρόνῳ οὔτε τὴν θέσιν, οὔτε τὸ σχῆμα, οὔτε τὸ μέγεθος ἐφαίνετο ἀλλάσσουσα, οἱ ἀστρονόμοι ἤρριξαν νὰ τὴν ἐξετάσωσι πλέον ἐπισταμένως. Μὲ ὄλας ὅμως τὰς συνεχεῖς καὶ συντόνους ἰρεῦνας καὶ παρατηρήσεις τῶν δι' ἰσχυρῶν τηλεσκοπίων εἰσέτι δὲν ἠδυνάθησαν νὰ φθάσωσιν εἰς ὠρισμένον καὶ ὁμόφωνον συμπέρασμα ὡς πρὸς τὴν φύσιν τῆς ἐν λόγω κηλίδος.

Ὁ πλανήτης Ζεύς.

— Ὅλοι οἱ ἀστρονόμοι συμφωνοῦν εἰς τοῦτο ὅτι τὸ σύμπαν, ὅλα δηλ. τὰ οὐράνια σῶματα στρέφονται περίξ ἐνὸς μεγάλου κέντρου. Τοιοῦτον κέντρον, ὅπερ νὰ ἐξασκῆ τοιαύτην ἐλεκτικήν δύναμιν ἐπὶ τὰ ἀπειρα ἀθροίσματα τῶν ἡλίων, δὲν δύναται νὰ ἦναι ἄλλο εἰμὴ αὐτὸς ὁ Θεὸς ὁ Δημιουργήσας τὸ Σύμπαν, ἐκεῖνο δὲ μέρος, περίξ τοῦ ὁποίου στρέφονται τὰ πάντα πρέπει νὰ ἦναι ἡ ἔδρα τῆς παντοκρατορίας του!

— Δόξ μοι τοὺς τέσσαρας τούτους κρίκους. 1) Συναισθηθῶν ἀνάγκης. 2) Ἐπιθυμῶν πρὸς ἀπόκτησιν. 3) Πίστιν ὅτι ἂν καὶ ἰδὲν δίδῃ ὁ Θεὸς πρὸς καιρὸν, ἀγαπᾷ ὅμως νὰ βλέπῃ τοὺς ἀνθρώπους νὰ ζητοῦν καὶ 4) Πίστιν ὅτι ὁ ζητῶν θέλει λάβει — δόξ μοι λέγω τοὺς τέσσαρας τούτους κρίκους καὶ ταχέως ἢ ἄλυσίς μου ἢ θέλει φθάσει μέχρι τοῦ οὐρανοῦ καὶ καταβιάσει ὁλόκληρον τὸν

οὐρανὸν εἰς ἐμέ, ἢ θὰ ἀναβιάσῃ ἐμέ εἰς αὐτόν.

Δρ. Γκαερν.

— Αἱ θρησκευτικαὶ ἐντυπώσεις εἶναι ὡς αἱ σκιαί τῶν φύλλων καὶ κλάδων τῶν δένδρων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐν καιρῷ θέρου. Ἐν ὅσῳ ὁ ἥλιος λάμπει, διαμένουσι διακεκριμένα καὶ καθαρά, ἀλλ' εὐθὺς ὅταν νέφος τι διέλθῃ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ ἡλίου, ἀφανίζονται. Ὅθεν εἶναι ἀνάγκη νὰ κρατῶμεν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης Χριστὸν πάντοτε ἀνέφελον ἐνώπιόν μας.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Ο αριθμός των ηφαιστειών εν τῇ γῆ μας εἶναι πολὺ μεγαλύτερος παρ' ὅτι υπολόγεται συνήθως· ἀνέρχεται περίπου εἰς 350. Ἡ Αὐστραλία δὲν ἔχει κανένα γνωστὸν ηφαιστεῖον. Ἄλλ' ἡ Βόρεια Ἀμερική ἔχει 20, ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἀμερικῇ ὑπάρχουν 25, ἐν τῇ Νοτιῇ Ἀμερικῇ 37, ἐν Ἀσία 21, ἐν Ἀφρικῇ 10, τὸ Ἰσθμὸν 146 ηφαιστεια εὐρίσκονται ἐπὶ τῶν ἡπείρων, τῶν λοιπῶν ὄντων εἰς διαφόρους νήσους. Ὡς κανὸν ταῦτα δὲν εἶναι ἀπομονωμένα, ἀλλ' ἀπαντῶνται εἰς συστήματα. Μία μεγάλη τοιαύτη εἰς ηφαιστειῶν σειρὰ περιλαμβάνουσα τὸν Βεζούβιον, τὴν Ἀτῆναν (Στρόμπολι), τὸ Βολκάνο καὶ ἄλλα, εὐρίσκεται εἰς τὴν Μεσόγειον.

— 40,000 καθ' ἑκάστην ἐπισκέπτονται τὴν πόλιν Τριῆζε ἕνα ἴδιον ἄραρον χιτῶνα. Δύο ἰερεῖς ἐκάθητος ἐκείροθεν τοῦ χιτῶνος διὰ τὰ λαμβάνουν ἀντικείμενα εὐσεβείας καὶ ἐγγίζουν τὸν χιτῶνα μὲ αὐτὰ καὶ εἵπεται νὰ τὰ ἐπιστρέψουν εἰς τοὺς προσκυνητάς.

— Ἡ ἀξία τῆς σιωπῆς. «Κάλλιον νὰ σιωπᾷ τις, ἢν δὲ εἶχῃ νὰ εἶπῃ καλλίτερον τῆς σιωπῆς», ἔλεγον οἱ ἄρχαί, καὶ εἶναι ὀρθότατον. Ἀκόμη καὶ θεὸν ἔχῃ νὰ εἰπῆς ἀλήθειαν ἀπαραίτητον εἰς τινὰ, κάλλιον νὰ μὴ τὴν εἰπῆς, θεὸν δὲν θὰ φέρῃ καλὸν ἀποτέλεσμα. Μία τοιαύτη μὴ ἀναγκαία εὐκρίνεια προέρχεται ἐνίοτε μὲν ἐκ κακίας, ἐνίοτε δὲ ἐκ λυτῆς γλώσσης.

— Διὰ τὴν ἡλικίαν τῆς Ἀγγλίας παιδαγωγὸς λέγει καὶ δικαίως, ὅτι ἡ φιλία γίνεται πολλῶνκι πρόφασις πρὸς ἀβάδειαν ἀξιοτιμωρητὸν ἀπὸ ἀνθρώπου, ὅστινες καυχῶνται διὰ τὴν ἐλευθεροστομίαν των.

— Ἡ ἀλήθεια κατὰ τὸν κανὸν λεγόμενη δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς ψέδον. Ὅταν δὲ λέγεται ὑπ' ἀνθρώπων περὶ πραγμάτων, εἰς τὰ ὅποια οἱ λαλοῦντες δὲν ἐνδιαφέρονται ποσῶς, συχνάκις εἶναι ψεῦδος.

— Ὅπως αἱ ἀλήθειαι καλῶς λεγόμεναι χρησιμεύουν ὡς συστατικὰ μέλη καὶ ἀγάθης, οὕτως αἱ ἑτέρου ἀλήθειαι μετὰ πικρίας λεγόμεναι, διεγείρουν τὴν ἔχθραν καὶ τὸ μῖσος ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους λέγονται. Λοιπὸν, μικροὶ μου φίλοι— Ἐὰν ἔχετε ὄραϊν διὰ ὁρίαν ἀσειδέτητα, φυλαχθῆτε, μὴ τὴν ἐκστομίσητε. Ἔσται κάλλιον νὰ χάσῃτε μίαν ἀσειδέτητα παρὰ ἕνα φίλον, νὰ στερηθῆτε μίαν εὐκαιρίαν διὰ νὰ εἰπῆτε καλὸν λόγον, παρὰ νὰ κλέψῃτε ἕνα ἔχθρον.

— Κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς μετὰ 50 ἔτη ἡ ποσότης τῶν ἔσθροιστων γαλακτοκρῶν ἐν Ἀγγλίᾳ θὰ ἄρχῃ νὰ ὀλιγοστεύῃ, καὶ μετ' αὐτῆς, ἐκπονήως εἶναι αἱ μεγάλαι ἐργασίαι αἱ ἑκπερωμένοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων!

— Τὴ καθιστᾷ παιδίον τι δημοφιλές; Ὁ ἀληθὴς ἡρωϊσμός. Τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον σέβεται τὴν μητέρα του καὶ περιποιεῖται τὰς ἀδελφάς του. Τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν παραδίδει τὸν λόγον του. Τὸ παιδίον, τὸ ὁποῖον ὑπερασπίζεται τὰ ἀδύνατα καὶ ποτὲ δὲν πληγνῶναι τὰ αἰσθητά κανεὶν εὐνοίας εἰς τὸν δῆμοφιλὲς καὶ θὰ εὖρῃ μίαν ἡμέραν ἑαυτὸ ἐντὸς ἀτμοσφαιρας γενικῆς συμκαθείας. Ἐὰν λοιπὸν καὶ σέτῃ, μικροὶ μου ἀγαθίστοι, θέλετε νὰ γείνητε δημοφιλῆ ὁμωνήσοιθ' ἵνα γένηαι γενναῖοι, καὶ ἀνιδιωτελεῖς, καὶ ν' ἀγαπᾷτε τοὺς ἄλλους μᾶλλον παρὰ σεαυτοὺς.

— Ἐκκεντρικὴ τις γυνή, 83 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, μίαν ὕγιαν, ἀποθανοῦσα ἐν Λυὸν τῆς Γαλλίας, ἀφῆκεν εἰς τὴν διαθήκην τῆς τὴν ἑξῆς παραγγέλλαν. — «Εἰς ἕδειξιν ἐγγύμωνος ἀναγνωρίσεως τοῦ εὐφυοῦς καὶ ἀφωτισμένου ἱατροῦ Σ, ὅστις με ἐβοήθησε νὰ φθῶ εἰς ἕχατον γῆρας, κληροδοτῶ πᾶν ὅ,τι περιέχεται ἐντὸς τοῦ ἑρμαρίου μου. Μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ τοῦ ἑταίρου τοῦ ἐκτελεστέου τῆς διαθήκης ἀνοξήσαντες τὸ ἑρμαρίον εὐρον ἐν αὐτῷ εἰστέτι ἑσπραγισμένα καὶ ἀνέγγικτα δια τὰ κνῖα, τὰ περιέχοντα τὰ καταπύδια καὶ τὰ ἄλλα ἱατρικά, τὰ ὅποια ὁ ἱατρός Σ, τὴν εἶχα διατάξει νὰ πέρῃ κατὰ τὸ διάστημα τῶν 10 τελευταίων ἐτῶν τῆς ζωῆς τῆς! ἔνοσῃται ἐπὶ πληρωμῇ!

— Ἡ ἐπιμηρησάτη γέφυρα ἐν τῷ κόσμῳ εἶναι ἡ

τοῦ Λόγγος κλησίον τοῦ Σανγ-γαί ἐν Κίτῳ, ἐκτετατομένη 5 1/2 μίλια ἐπὶ ἐνδὸς τῶν βραχίονων τῆς Κυπρίνης Θαλάσσης καὶ ὑποστηριζομένη ὑπὸ 300 ὑπερμεγέθων κερτίνων ὀδῶν. Ἡ ὁδὸς εἶναι 70 πόδ. ὑπεράνω τοῦ ἕδατος καὶ περικλείεται ἐντὸς σιδηροῦ δικτύου. Μαρμάρινος δὲ ἔστιν 21 πόδ. μακρὸς ἀναπαύεται ἐπὶ τῆς ἄκρας ἐκείστου στόλου. Ἡ γέφυρα κατασκευάσθη τῇ διαταγῇ τοῦ ἀυτοκράτορος Κεὺν Λόνγ, ὅστις παρηγγίη τοῦ θρόνου τὸ 1792 ἕνεκα γῆρατος.

— Πρὸς καταρτιστὸν τῆς γεωμετρικῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοικῶν τῶν Ἰνδιῶν ἡ Κυβέρνησις τῆς Μεγάλης Βρετανικῆς ἔδωκε εἰς ἐνέργειαν 10,000,000 ἀνθρώπων!

ΛΟΓΟΙ ΕΝ ΚΗΡΙΟΙΣ.

Ὁ δάσκαλος ἱεροκρίει Σπόρτζων εἶπε ποτὲ εἰς τινα ὁμήγυριν σκουδαστῶν τῆς θεολογίας, περὶ τῆς σπουδαιότητος του νὰ μεταχειρίζονται παραδείγματα εἰς τὰς διδασκαλίας των, ἐπειδὴ δὲ εἰς τῶν φοιτητῶν παρετήρησεν, ὅτι ἀπήντων μεγάλως δυσκόλως νὰ εὕρωσι κατάλληλα παραδείγματα, δ' κ. Σπόρτζων ἀνεπαρητήρησεν, ὅτι παραδείγματα δύνανται νὰ εὕρεθῃσι ἔτι καὶ εἰς αὐτὰ τὰ στενά τινα (ἐκ λίπου) κηρία.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐξελέθησαν ὑπερβολικοὶ, καὶ ἐκίνησαν τὸν γέλωτα τῶν φοιτητῶν, ἀλλ' ὁ κ. Σπόρτζων ἀπέδειξεν αὐτοὺς ἀληθεῖς ἑμπράκτως, παραγγέλλας τὴν ἐπομένην Κυριακὴν νὰ τεθῶσιν ἐπὶ τοῦ ἁμβωνος κηρία διαφόρων μεγεθῶν, (ὑψους καὶ πάχους) καὶ διαφόρων χρωμάτων, τινὰ ἐπὶ τραπέζῃ, ἄλλα ἐντὸς κιβωτίων, ὁμοῦ δὲ μὲ τὰ κηρία εἶχε καὶ φαναράκια καὶ ἄλλα κατάλληλα πράγματα πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ.

Καὶ πρῶτον μὲν ἤνοιξε ἐν κιβώτιον περιέχον λαμπρά, ἀλλ' ἀμεταχειρίστα κηρία, ἐπίδειξας δὲ αὐτὰ εἰς τοὺς ἀκροατάς του, εἶπεν ταῦτα παριστάσιν ἐκκλησίαν ῥάθυμον καὶ ἀνευ πνεύματος, ἢν καὶ ἔξωθεν φαίνεται ὄραϊα καὶ λαμπρά.

Κατόπι ἐπέδειξε διαφόρους ὑπερμεγέθεις λαμπάδας, ἀλλὰ μὴ ἀνημμένους, μὲ αὐτὰς δὲ μικρὸν φῶς λάμπουν ὅσον οἶον τε κάλλιον, εἶπε δὲ πρὸς τοὺς ἀκροατάς του, αἰεὶ μεγάλας, αὐτὰς λαμπάδας εἶναι οἱ ἐπίσκοποι, ἀρχιεπίσκοποι, Μητροπολίται καὶ Καρδιναῖοι, οἱ ὅποιοι ἔχουσι λαμπράν ἑσωτερικὴν θέσιν, ἀλλὰ δὲν ἔχουσι φῶς—εἶναι λαμπάδες ἐσθεσμένοι!

Μετὰ ταῦτα ἐπέδειξε κηρία, τὰ ὅποια ἀναφάνετα ἔδωκαν, ἄλλο μὲν λευκόν, ἄλλο δὲ κίανον, ἄλλο κόκκινον, ἄλλο κίτρινον, καὶ ἄλλο πράσινον φῶς—εἶπε δὲ εἰς τοὺς ἐρωτήσαντας. ε Βλέπετε τὰ φῶτα ταῦτα τὰ χρωματιστά; ταῦτα εἶναι οἱ κατέχοντες τὴν ἀλήθειαν νοθευμένην μὲ διαφόρους πλάνους καὶ ἐπινοήματα ἀνθρώπων. Παρατηρήσατε δὲ ὅτι διὰ τοῦ φωτός αὐτῶν τὰ ἀνεκαίμενα, ὄχι μόνον φαίνονται χρωματισμένα, ἀλλὰ καὶ ἀμυδρά. Ἐνῶ τὸ λευκὸν φῶς καὶ τὰ ἀντικείμενα καθαρὰ δείκνυσι καὶ εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν χροίαν τὰ παριστάνει.

Ὅτως ἔχει μὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ καθαρὴν Εὐαγγελικὴν ἀλήθειαν, αὕτη παριστάνει τὰ πράγματα ὅπως εἶναι καὶ ἔχουσι καὶ οὕτως ὁδηγεῖ τὸν ἀνθρώπον εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν, ἐνῶ ἡ μεμιγμένη μὲ πλάνην καὶ ἐντάλματα ἀνθρώπων καὶ παραδόσεις ἄλλοσοῦ τὰ πράγματα παριστᾷ αὐτὰ οὐχὶ καθαρὰ καὶ σαφῆ καὶ οὕτω παροδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους εἰς πλάνην καὶ ἁμαρτίαν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποσας θυγατέρας ἔχειν ὁ ἱερεὺς τοῦ Μαδαῖμ;
2. Ποτε ἔγιναν ἰσχυραὶ βρονταὶ ἐν τῷ οὐρανῷ;
3. Ποιὸς ἐβόησεν λέοντα ἐντὸς λάκκου;

— Ὅστις ἤθελε κάμει 5 νέους συνδρομητάς καὶ ἀποστείλει τὰς συνδρομὰς θὰ λαμβάνῃ ἐν φύλλῳ δωρεάν.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων τοῦ 1891.

Ἄγαλμα παριστάνον τὸν Βούδαν.....	1922	Νεκρολογία.....	1943
Ἄγριος πολεμιστὴς τῆς Ἀφρικής (εἰκὼν).....	1956	Νοῦς δαιμόνιος.....	1967
Αἱ πατάται.....	1969	Ὁ Ἄστηρ ἐν τῇ Ἀνατολῇ.....	1923
Ἀραβες ῥίπτοντες λίθους.....	1949	Ὁ ἀπολεσθεὶς θησαυρὸς.....	1926
Ἀσουήρος ὁ βασιλεὺς (μετὰ εἰκόνας).....	1941	Οἱ ἀριθμοὶ ἐννέα.....	1921
Ἀρχαιολογικά.....	1931	Ὁ ἀγριόχοιρος καὶ ὁ ἵππεύς του (μετὰ εἰκ.).....	1972
Γεωργίου Κωνσταντίνου νεκρολογία.....	1910	Οἰκίσεις καὶ ταπεινοφροσύνη προσπεποιημέναι.....	1924
Γέφυρα κτισθεῖσα ὑπὸ μυρμηκῶν.....	1917	Ὁ κόραξ καὶ τὸ δακτυλίδι.....	1987
Γραφικὸν αἰνίγμα.....	1942	Ὁ προφήτης Ἰωάννης (μετὰ εἰκόνας).....	1948
Δρυοκολάπτῃς (μετὰ εἰκόνας).....	1969	Ὁ Πλανήτης Ζεὺς.....	1925
Εἰδωλολατρικὰ θρησκείματα.....	1974	Οἱ τάφοι τῶν Τσαρῶν.....	1971, 1982
Ἐρεΐτια τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Θυρῶν (μετὰ εἰκ.).....	1965	Περὶ ἐργα ἀνθη.....	1924
Ἡ δούλη κόρη Φίλις (μετὰ εἰκόνας).....	1931	Ποικίλα 1929, 1936, 1944, 1952, 1960, 1969, 1976, 1984, 1902, 1910, 1918.....	1926
Ἡθῆ καὶ ἔθιμα τῆς ἀρχαίας Ἀσσυρίας.....	1958	Πόσον ἐστοίχισεν τὸ Εὐαγγέλιον.....	1966
Ἡ ἐκκόλαψις τῶν μυρμηκῶν.....	1991	Περὶ χαρτίνων ἀετῶν (μετὰ εἰκόνας).....	1989
Ἡμερολόγιον τοῦ 1891.....	1928	Πρόσδος τοῦ χριστιανισμοῦ μεταξὺ τῶν εἰδωλολατρῶν.....	1972
Ἡ νυκτερίς (μετὰ εἰκόνας).....	1945	Πῶς ἔγραφον τὰς ἐπιστολάς καὶ τὰ ἀρχαῖα τῶν οἱ Ἀρχαῖοι Καλδαῖοι καὶ Βαβυλώνιοι.....	1981
Ἡ πίστις πηγὴ εἰρήνης.....	1966	Σαμόαι νῆσοι καὶ Σαμοανὴ γυνὴ (μετὰ εἰκ.).....	1961
Ἡ πρωτεύουσα τῆς Κίνας Πεκίνον.....	1977	Σαμοανὸς ἀρχηγὸς ἐκχριστιανισθεὶς (εἰκὼν).....	1967
Ἡ πρόσδος τῶν γυναικῶν.....	1955	Στατιστικὴ τοῦ ἐν Κων]πόλει τύπου.....	1967
Ἡ χρησιμότης τοῦ Ἐλέφαντος.....	1919	Ταπεινοφροσύνη.....	1929
Ἡ χώρα τῶν βουῶν καὶ τῶν κόλπων (μετὰ εἰκόνας).....	1956	Τὸ βιβλίον τῶν βιβλίων.....	1942
Θαυμάσιον ὠρολόγιον.....	1952	Τὸ ἀγαλμα τοῦ ἁγίου Πέτρου (μετὰ εἰκόνας).....	1904
Θιβετ.....	1979	Τὸ μέγα ὠρολόγιον τοῦ Οὐεστμίνστερ ἐν Λονδίῳ.....	1917
Τερὰ δένδρα.....	1935	Τὸ μέγεθος καὶ ἡ ἀξία τοῦ Βρετανικοῦ Κράτους.....	1984
Ἰόνα ἡ ἱερά νῆσος.....	1937	Τὸ ζήτημα τῆς Κυριακῆς.....	1916
Ἰερά καρφία.....	1943	Τὸ θρηστικὸν Βεσούβιος.....	1908
Καλὸν ἀντὶ κακοῦ.....	1902	Ταξιδίον ἐπὶ τοῦ Ρήνου.....	1923, 1951, 1958
Καρκίνοι (μετὰ εἰκόνας).....	1911	Τὸ ῥόδον τῆς Ἀγγλίας.....	1959
Κίνα (μετὰ εἰκόνας).....	1906	Τὸ ῥόδον καὶ τζαμί τῆς Σεμράμιδος (μετὰ εἰκόνας).....	1973
Λόλοι ἐν κηρίοις.....	1926	Φωσφορικοὶ ἰχθύες (μετὰ εἰκόνας).....	1988
Μεγάλαι φιλολογικαὶ ἀνακαλύψεις.....	1908	Χιῶν (μετὰ εἰκόνας).....	1903
Μία μεγαλοπρεπὴς εἰκὼν τῆς φύσεως.....	1915		
Μακρὰ βασιλεῖα.....	1909		
Μὴ λησμονεῖς τὸ φανάρι σου.....	1934		
Μύρτις Σελ. 1922, 1930, 1938, 1946, 1954, 1962, 1970, 1978, 1986, 1904, 1912, 1920.....	1929		
Νέον εἶδος ἐνταφιασμοῦ.....	1929		

ΠΙΝΑΞ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ

Ἀναγνώρισις τῶν θεῶν δώρων.....	1922	Ἡ τρελλὴ πεταλούδα.....	1939
Διὰ τὸ νέον ἔτος.....	1935	Ἡ τοῦ Θεοῦ σοφία.....	1940
Ἡ ἀναρρωνόισσα μήτηρ (μετὰ εἰκόνας).....	1981	Ὁ Διογένης ζητῶν ἄνθρωπον.....	1950
Ἡ ἀθεότης εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς (μετὰ εἰκ.).....	1964	Πρὸς τὸν Θεόν.....	1913
Ἡ καλὴ κυρούλα (μετὰ εἰκόνας).....	1953	Τί ἀρὰ γε θὰ μοῦ φέρῃ ἡ πρωτοχρονιά (εἰκὼν).....	1921, 1929
Ἡ Λαχώρη.....	1906	Τῇ σεβαστῇ μοι Δευθόνσει τῆς Ἐφ. Π. (μετὰ εἰκόνας).....	1925
Ἡ μικρὰ Φανὴ καὶ ἡ γατούλα τῆς (μετὰ εἰκόνας).....	1985		

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΠΑΙΔΩΝ

ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1891.

Αινιγμاتا.

1—Φίλος μου επιστήθιος ἀπ' τὴν Πορτογαλλία,
 Ἦγάπα καθ' ὑπερβολὴν τὰ ἱερὰ Βιβλία.
 Καὶ εἰς ἐμὴ βίβλιν αἰφῶδον χρυσῶν τόμον,
 Ν' ἀναγινώσκω κἀποτε σὰς εὐκαιρίας μόνον.
 Νύχτα τινὰ τὸν ἔθεσα εἰς τὸ προσκέφαλόν μου,
 Ὅτι ἀνὴρ σεβάσιμος παρίσταται ἔμπρός μου,
 Τὸ ὄνομά του ἔφερε κ' ἦτο κοτὴ μεγάλος,
 Τῆς Ἐκκλησίας κήρυκας ποῦ δὲν θά γίνῃ ἄλλος.
 Τώρα λοιπὸν προσπάθησον μὲ τὸν χρυσῶν μου τόμον,
 Νὰ εὕρῃς τὸ ἐπίθετον τοῦ κήρυκός μου μόνον.

Ἐν Μυραβόκκι, I. N. Ζωγραφάκης.

2—Εἶδα σ' ἓνα ἄσπρον κάμπιον ἓνα ἔλογον νὰ τρέχῃ,
 Καὶ ὀπίσω του μαυρίλαν κατὰ τάξιν νὰ παρέχῃ.
 Μ' ἀπορίαν ἐρωτήσας τοῦτο διατί συμβαίνει!
 Ποῦ τὴν βρίσκει τὴν μαυρίλα δπου ὀπισθὲν του μένει;
 Καὶ μοῦ εἶπαν τοῦ ἀλόγου τὸ κεφάλ' εἶναι σχισμένον,
 Τὸ ποτίζουν δὲ καὶ πρῶτα, καὶ ἀρῖνει το ἔμφρον.
 Τ' ἔλογον τὴν πεδιάδα ἢ μαυρίλα καὶ τὰ ἄλλα,
 Ἐκατὶ μου ποῖα εἶναι σεῖς παιδιὰ μικρὰ μεγάλα;

Ἐν Ἀθήναις, P. Καραντώνης.

3—Εἰς πάντας εἶμαι αἰδαστόν, ὅτ' ἐλέγω νὰ τὸ ξέρῃς,
 Καὶ ὅσοσόν σαφέστερον, ἔνα τὴν λύσιν εὕρῃς,
 Καρδίαν δὲ καὶ κεφαλὴν, ἀν' ἀπ' ἐμὴ ἀφέλης,
 Πράγμα ἀναγκαϊότατον, φίλε, νὰ εὕρῃς μέλλεις.

Ἐν Πάτραις, Αριστοκλῆς Γ. Γατόπουλος.

4—Ἄνευ ἐμοῦ οὐδεὶς θνητὸς εἰσέρχεται ὅτ' ἐν κόσμον,
 Ἄν δὰ εἰς δύο χωρισθῶ ὥστε ἄρρην κῆμα,
 Τότε θὰ ἴδῃς εἰς τὸ ἐν ὀριστικὸν τι σχῆμα,
 Ἄνθ' δὰ εἰς τὸ ἕτερον τῶν μάλιστα εὐδωμων.

Ἐν Σύρῳ, Ἐμμ. Μ. Ζουγώλης.

Τριπλῆ Ἀκροστιχίς.

5—Συνίσταται ἐκ πέντε λέξεων· τούτων ἢ μὲν πρώτη ἀποτελεῖ τὸ ὄνομα φιλοσόφου τινὸς ἐξ οὗ ἀνομασίθησαν καὶ οἱ ὀκαδοὶ αὐτοῦ, ἢ δευτέρα ὄνομα συνώνυμον τοῦ βασύβρι, ἢ τρίτη ἐπίθετον ἀποδιδόμενον εἰς τὸν I. Χριστόν, ἢ τετάρτη ὄνομα ζώου τινὸς θηλαστικοῦ καὶ σαρκοφάγου, καὶ ἢ πέμπτη ὄνομα βασιλέως τινὸς τῶν Ἀσσυρίων διαβεβήτου διὰ τὴν τυφιλότητά του.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν λέξεων τούτων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα κράτους τινὸς τῆς Εὐρώπης· τὰ δεύτερα λέξιν τινὰ θηλοῦσαν σημεῖον τι σιζέως, καὶ τὰ τρίτα λέξιν τινὰ συνώνυμον τοῦ εἰδήμων καὶ τοῦ πληροφοριμένος.

Ἐν Ἀθῆναις, Β. I. Ἰουδαριδῆς.

Διπλῆ Ἀκροστιχίς.

6—Συνίσταται ἐκ τριῶν λέξεων· ἢ μὲν πρώτη εἶναι ὄνομα ποταμοῦ τινὸς τῆς Εὐρώπης, ἢ δευτέρα ὄνομα θεᾶς τινὸς, καὶ ἢ τρίτη ὄνομα ἱερῶς τῶν Ἰσραηλιτῶν.
 Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν λέξεων τούτων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα θεᾶς, καὶ τὰ δεύτερα ἐπίσης.

Ἐν Βραΐλα, Ἐπομ. Ν. Κομνηνός.

Ἀπλῆ Ἀκροστιχίς.

7—Συνίσταται ἐκ πέντε λέξεων· τούτων ἢ μὲν πρώτη εἶναι ὄνομα πόλεως τινὸς τῆς Ἑλλάδος, ἢ δευτέρα ὄνομα Ἀκρωτηρίου τῆς Πελοποννήσου, ἢ τρίτη ὄνομα θεᾶς τινὸς τῆς ἀρχαιότητος, ἢ τετάρτη ποταμὸς τῆς Ἰταλίας, καὶ ἢ πέμπτη ὄνομα ἐπαρχίας τινὸς τουρκικῆς.
 Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν λέξεων τούτων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα μιᾶς μεγάλης νήσου τῆς Τουρκίας.

Ἐν Πύργῳ, Διον. Μαστραπάς.

Λύσεις τῶν Αἰνιγμάτων

τῶν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1891.

- 1—Ἵπεριων—ὑπερ—Ἴων
- 2—κόκκος—Κόκκος (ποιητῆς)
- 3—Σπάρος—Πάρος
- 4—Ἀντι-Μάχη—Ἀντιμάχη.

Πρόβλημα.

Ἀκροστιχίδας.

5— Σκολόπακες—48.	6— Π—ἄρις
Πέρδικες —24.	Η—λέκτρα
Κόσσυροι —12.	Ν—αυσικά

7— Ἡ Ῥίς—(μύτη)

Λύται.

*Ἄγις Δ. Ψόγας 1.3.6. Ἀρχόντου Ζωγράφου 3. Σπυρ. Ἄνε. Πάνας 5. Πετρούλα Σπετσιώτου 1.3.4.5.6.7. Οὐρανία Ἀγ. Καλαμᾶ 3.6. Ἰδομενεὺς Δ. Ψόγας 5. Ν. Κ. Βασιλόπουλος 1.3.6. Αἰκ. Μάργαρα 1.5.7. Πέτρος Βασιλόπουλος 1.2.3.4.6. Ἐλένη Ζωγραφάκη 3.6.7. Παναγιωτοῦλα Ξανθοπούλου 1.3.7. Ἡρακλῆς Παπασταθόπουλος 1.2.3.4.5.6.7. Βασιλικὴ Τερζάκη 5.7. Περικλῆς Ἀγγελόπουλος 1.5.6.7. Διον. Ζαχαροπούλου 2.3.7. Εὐνοφῶν Βαλαμάκης 3.4.5.7. Εἰρηνοῦλα Γλυκαφιδίου 1.5.7. Μήτσος Βλαχογιάννης 5.6.7. Ἀνδρομάχη Γ. Γεωργιάδου 7. Ἠλίας Κ. Ἠλιάδης 11334577. Σανθὴ Π. Καραγιάννη 55. Τεῖκα Φαντίνας 1.3.5.6.7.